

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.

Scriitori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Impăratul și Regele nostru Carol.

— «Regele e mort, trăiască Regele!...» Zicătoarea aceasta e franceză de origine, și e rămasă de pe vremea, când și în Franță guvernau regii încoronati, dar ea se potrivește pentru toate statele monarhice și se aplică în toate. Nici pe un moment nu rămân statele cu dinastii fără domnitor, pentru că în clipa în care domnitorul își închide ochii pe vecie, și lucrul acesta se constată și stabilește în *act de stat* din partea celor competenți, — moștenitorul de tron îl ia locul, întrând în toate drepturile și primind asupra sa toate datorințele monarhului decedat.

Așa s'a întâmplat și acuma, la moartea Maiestății Sale, Impăratului și Regelui *Francisc Iosif I*. Imediat după constatarea morții, după compunerea actului de stat despre moartea întâmplată, a urmat *suirea pe tron* a nouului Monarh, a Maiestății Sale, Impăratului și Regelui *Carol*.

Lucrurile s-au întâmplat astfel: După medicul Maiestății Sale, Impăratului și Regelui *Francisc Iosif I*, Dr. Kerzl, a constatat Marți seara, la orele 9 și 5 minute, că Maiestatea Sa a murit, să apropie de nou, cam peste o jumătate de oră, împreună cu profesorul universitar Ortner, de patul mortului, și vizitând amândoi corpul neînsuflețit în mod amănuntit, au constatat și au declarat cu glas înalt în fața celor prezenți, a membrilor casei domnitoare și a dignitarilor înalți ai curții, că cu adevărat, Maiestatea Sa, Impăratul și Regele *Francisc Iosif I* e mort.

Acești doi medici apoi, cu un funcționar înalt al capitalei și reședinței Viena, cu directorul cancelariei de cabinet și cu ministrul de externe, baronul Burian împreună, — acest din urmă în calitate de ministru al casei domnitoare, — au compus și subscris *actul de deces*, actul de stat despre moartea Maiestății Sale.

S'a compus și subscris și un alt act, pe seama arhivei familiare a casei domnitoare, în care act medicii declară, că moartea a fost *naturală* și că orice ajutor omenesc, respectiv medical, n'ar mai fi putut-o împedeca și delătură.

La patul mortului s-au aprins luminări mari de ceară, așezate în feșnice de argint, s'a rostit rugăciuni la picioarele mortului, și peste corpul său au fost așezate buchete de flori, — iar în altă parte a castelului din Schönbrunn s'a adunat toți dignitarii curții, căpeteniile de stat și militare, toți cari în pripă au putut să fie avizați despre moartea Monarhului. Au format un semicerc în sală și la momentul dat s'a prezentat în fața lor Moștenitorul de tron, Arhiducele *Carol Francisc Iosif*, îmbrăcat în uniformă militară, ca admiral suprem, șef al marinei.

Moștenitorul de tron a păsit spre masa mare din mijlocul salei și s'a oprit înaintea ei. În dosul său s'a poștat contele Berchtold, fostul ministru de externe, acum mareșal de curte al chilorumului. Pe masă sunt așezate luminări aprinse, cu crucifixul între ele.

Directorul cancelariei de cabinet a fost predat Alteței Sale cheile secrete, iar ministrul de externe, baronul Burian, ca ministru al casei imperiale și regale, adresează Moștenitorului de tron câteva cuvinte, în care îl face comunicare despre moartea Monarhului, și exprimă adânc simțirea condolențe ale tuturor dignitarilor curții și de stat. Apoi tot ministrul de externe, baronul Burian, păsind ceva mai nainte, se pleacă de trei ori în fața Alteței Sale și îl adresează întrebarea, *dacă e aplacat să urce tronul ereditar, al cărui singur moștenitor îndreptățit, după cea mai bună știință și conștiință a sa, știe că e, respective, dacă primește guvernanța monarhiei?*

In mijlocul unei tăceri adânci declară acum Arhiducele Carol Francisc Iosif, că după atotputernicul Dumnezeu așa a dispus, ca preastimul său unchiu, Impăratul și Regele să fie luat dintre cei vii și chemat la sine, — *e gata să primească moștenirea pe care îl a lasat-o, e gata să urce tronul și să exercizeze în înțelesul legilor suprema putere ce-i compete, ca domnitor.*

Ministrul de externe, baronul Burian, s'a plecat de nou de trei ori în fața Maiestății Sale, și l'a rugat să împărtă ordinele pe care le va afla de bine. Maiestatea Sa a asigurat atunci pe toți cei prezenți de grația sa și le-a comunicat, că îl dispensează dela depunerea nouului jurământ, rugându-i pe toți să rămână în posturile avute și să-i facă propunerile necesare, mai ales cu privire la înmormântarea Monarhului decedat.

Încă în cursul nopții au fost subscrise autografele preânalte, publicate apoi în ziua următoare, Mercuri, 22 Noemvrie n. în monitorul oficial din Viena și Budapesta, prin care Maiestatea Sa, anunțându-și suirea pe tron, întărește în poziții pe toți miniștrii din Austria și din Ungaria, precum și pe miniștrii comuni de externe și de răsboi, căci portofoliul ministrului comun de finanțe e încă fără stăpân de când Dr. E. Körber a fost numit ministru președinte austriac.

Autograful preânalalt, adresat în privința aceasta contelui *Ștefan Tisza*, ministrului președinte ungur, sună astfel: «*Îubite conte Tisza! Am primit domnia în ziua de astăzi, și te întăresc, pe Domnia Ta, și pe ceialalti membri ai ministerului ungur, în pozițiiile avute. Te însărcinez totodată să dai publicitatea proclamația alăturată, cătră popoarele mele.* Dat în Viena, în 21 Noemvrie 1916. *Carol m. p.* Conte *Ștefan Tisza m. p.*»

Proclamația despre care să face amintire în autograful preânalalt sună astfel:

Cătră popoarele mele!

Adânc mișcat și sguduit stau Eu și casa Mea, stau popoarele Mele credincioase, lângă sacerdul nobilului Domnitor, în mâinile căruia au fost depuse destinele monarhiei în curs de aproape săptă decenii.

Din grația celui atotputernic, care în anii tinereței timpurie l'a chemat pe tron, i-a fost dată și puterea de a trăi, neinfluențat și neîndupăcat, trecând prin dureri grele omenești, până la adânci bătrânețe, numai pentru împlinirea datorințelor prescrise de înaltul său oficiu de Domnitor și de iubirea caldă față de popoarele sale.

Prin înțelepciunea, prevederea și îngrijirea sa părintească s-au creat temeliile durabile ale unei conviețuiri pacinice și ale dezvoltării libere, și din grele încurcături și primejdii, trecând prin zile rele și bune, Austro-Ungaria a fost ridicată în cursul unei epoci lungi și binecuvântate de pace la înălțimea puterii pe care o exerciază astăzi, împreună cu aliații ei credincioși, în luptă cu dușmanii ce o încunjură din toate părțile.

Opera sa trebuie continuată și terminată!

In vremi furtunoase urcă Eu venerabilul tron al înaintașilor Mei, tronul, pe care luminatul Meu unchiu Mi-l lasă în splendoare neștirbită.

Încă nu e atins scopul, încă nu e sdobâtă nebunia dușmanilor, cari cred, că prin continuarea asalturilor vor învinge și sdobi monarhia Mea și pe aliații ei.

Mă știu una cu popoarele Mele în neîndupăcata hotărîre de a continua lupta până se ajunge pacea, care asigură existența monarhiei Mele și garantează temeliile tari ale dezvoltării ei neconturbate.

Cu mândrie împărtășesc încredere, că viteaza mea putere armată, sprijinită de iubirea de patrie, jertfioare de sine, a popoarelor Mele, și în credincioasă frăție de arme cu armatele aliate, va respinge și în viitor, cu grațiosul ajutor al lui Dumnezeu, toate atacurile dușmanilor, făcând să se apropie victorioasa încheiere a răsboiului.

Tot așa de nestrămutată e încredere Mea, că monarhia Mea, a cărei poziție de putere e înrădăcinată în comunitatea de soarte a celor două state nedespărțite, legate de olaltă prin scrisori vechi, în zile de lipsă și de primejdie de nou provăzute cu pecetă, va eșa din răsboi oțelită și întărită, înăuntru și în afară, că popoarele Mele, cari conduse de ideea aparținerii împreună și de o adâncă iubire de patrie, s'a unit cu resoluție, aducând cu bucurie jertfe pentru apărarea în contra dușmanilor externi, — vor coopera împreună și la opera de pacnică renoire și reîntinerire, pentru a duce ambele state ale monarhiei, cu

anexatele țări Bosnia și Herțegovina, spre o epocă de înflorire internă, de avânt și de intărire.

Când implor grația și binecuvântarea ceriului asupra Mea și asupra casei Mele, precum și asupra iubitorilor Mele popoare, făgăduesc în fața Atotputernicului, că voi administra cu credință bunul, pe care Mi l'au lăsat strămoșii Mei.

Vreau să fac tot pentru a se pune în curând capăt grozăviiilor și jertfelor cerute de răsboi, pentru redobândirea pe seama popoarelor Mele a binecuvântărilor păcii, de cari ele se lipsesc atât de greu, imediat cum va permite onoarea armelor noastre, condițiile de viață ale statelor Mele și ale aliaților lor credincioși, și îndărătnicia dușmanilor noștri.

Vreau să fiu Domnitor drept și iubitor al popoarelor Mele. Vreau să le respectez *libertățile constituționale și celealte drepturi*, și să păstreze cu îngrijire pentru toți *egalitatea de drept*. Mă voi nisui neîncetat, ca să promovez *binele moral și spiritual al popoarelor Mele*, să apăr *libertatea și ordinea* în statele Mele și să asigur pe seama tuturor membrilor muncitorii ai societății roadele muncii oneste.

Ca moștenire prețioasă și înaintașului Meu primesc alipirea și sincera încredere dintre popor și Coroană. Această moștenire îmi va dăruji puterea de a-Mi putea împlini datorințele legate de oficiul Meu înalt și greu de Domnitor.

Pătruns de credință, că puterea de viață a Austro-Ungariei nu poate fi nimicită, însuflându-se iubirea sinceră față de popoarele Mele, vreau să-Mi pun viață și întreaga Mea putere în serviciul acestei misiuni mari.

Dat în Viena, 21 Noemvrie 1916.

Carol m. p.

Manifestul destinat pentru popoarele din Austria e contrasignat de ministrul-președinte austriac, *Dr. Ernest Körber*, iar cel pentru popoarele din Ungaria de ministrul-president ungur contele *Ștefan Tisza*.

Manifestul a fost tradus și tipărit în toate limbile din monarhie și cuprinsul său va fi adus la cunoștința tuturor cetățenilor, pe calea cea mai largă, prin afișare în toate orașele și satele.

In ziua următoare, Mercuri, 22 Noemvrie domnul ministrul de externe și ministrul al casei domnitoare, baronul Burian, s'a prezentat la amează în fața Maiestății Sale și i-a înaintat spre subșire actul de stat despre urcarea tronului. Maiestatea Sa l'a subscris și l'a predat baronului Burian, pentru a dispune cele necesare.

Tot în cursul zilei de Mercuri, 22 Noemvrie n. s'a prezentat în fața Maiestății Sale, Impăratului și Regelui *Carol*, toți membrii casei domnitoare aflați în Viena, pentru a aduce omagii nouului Monarh, precum și Maiestății Sale, Impăratesei și Reginei

Zita, recunoscându-i astfel de suverani, de cei mai mari în casa domnitoare.

Mercuri, în 22 Noemvrie n. Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Carol, a adresat apoi armatei și flotei Sale următorul

Ordin preâncalt de zi.

Soldați! Supremul vostru Domn, înaltul Meu unchiu, Impăratul și Regele Francisc Iosif I, care decenii de-a lungul vă condus pe voi, pe moșii și părinții voștri, cu iubire și îngrijire, și care ca un tată a grijit de voi, a fost chemat la Domnul.

Totdeauna model luminos de credință soldătească în privința datorințelor, și-a consacrat Maiestatea Sa de cădăt până la estremă încordare în telecine, întreaga sa ființă, binelui patriei. Până l'au slujit puterile, gândurile sale erau la voi, la iubiții, la bravii săi soldați.

Soldați! Grelele, dar glorioasele zile ale acestui răsboi uriaș *le-am petrecut până acumă împreună cu voi.*

In vremi mari ies acum din mijlocul vostru, punându-Mă ca Domn suprem în fruntea armatei și flotei mele probate în luptă, în neclatinata credință în sfântul nostru drept și în învingerea, pe care, cu ajutorul lui Dumnezeu, în unire cu credincioșii noștri aliați, avem să o eluptăm pentru cauza noastră cea dreaptă.

Spiritu înaltului dispărut va fi în jurul vostru și vă va împintena la alte lupte eroice, ca să putem depune apoi pe sicriul său cununa învingerei, ca semn al gratitudinei noastre sincere pentru toată iubirea și îngrijirea, pe care nobila sa inimă a arătat-o neîntrerupt față de credincioasa sa armată.

Viena, 22 Noemvrie 1916.

Carol m. p.

Două autografe.

Cu datul 23 Noemvrie 1916 Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Carol, a adresat contelui Tisza, ministrul-prezident ungur, următorul autograf preâncalt:

«Iubite conte Tisza! Indemnat de intenținea de a Mă încorona cât mai curând de rege al Ungariei, Croației-Slavonie și Dalmăției, te împuternicesc, ca punându-te în înțelegere cu parlamentul, să-Mi faci în privința aceasta propunerile necesare. Viena, 23 Noemvrie 1916. Carol m. p., conte Stefan Tisza m. p.»

Tot în ziua aceea a fost adresat și ministrului prezident austriac, domnului Dr. Körber, următorul autograf preâncalt:

«Iubite Dr. Körber! Cu gândul la datorința mea constituțională de a depune, în înțelesul articolului VIII din legea fundamentală de stat din 21 Decembrie 1867, — despre exercierea guvernării și a puterii executive, — jurământul și făgăduința prescrisă, aștept propunerile făcute cu privire la împlinirea acestor dispoziții. Viena, 23 Noemvrie 1916. Carol m. p., Körber m. p.»

E vorba, ca pentru depunerea jurământului prescris de constituția austriacă, senatul imperial dela Viena să fie convocat cât mai curând în sesiune ordinară, iar încoronarea Maiestății Sale, Impăratului și Regelui nostru Carol, ca rege apostolic al Ungariei, apoi al Croației-Slavoniei și al Dalmăției, se va face în cursul lunii Decembrie a. c. în Budapesta.

Armata și flota întreagă, împreună cu honvezimea ungură, a depus jurământul de credință față de Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Carol, și anume, atât soldații din garisoane, cât și cei dela front.

Moarteia Împăratului și Regelui Francisc Iosif I.

Corpul neînsuflețit al Maiestății Sale, Împăratului și Regelui Francisc Iosif I, a fost lăsat în patul în care a adormit în Domnul, încunjurat de lumeni aprinse și acoperit cu flori, până Joi seara, când medicii au pus corpul în stare de conservare, făcându-i injecții cu soluție de sublimat, ceeace suplineste îmbalsamarea, apoi preâncaltul defunct a fost îmbrăcat în uniformă militară de gală, ca mareșal, și așezat în sicriu negru. Pus pe un catafalc provizoriu, sicriul a rămas apoi tot în castelul din Schönbrunn, până Luni seara (27 Noemvrie n.), când a fost așezat în alt sicriu, de metal, și cu ceremonialul prescris a fost dus până la Burg și aci așezat pe un nou catafalc, în capela curții. Eri și astăzi, Marti și Mercuri, publicul a fost admis să vadă sicriul închis, pe când în Schönbrunn, afară de membrii casei domnitoare și de dignitarii și personalul curții, nimeni nu s'a putut aprobia de patul, ori de sicriul, în care se află corpul decedatului monarh. La picioarele sale au îngenunchiat însă și s'au rugat necontenti, când Maiestatea Sa, Împăratul și Regele Carol, cu Maiestatea Sa, Împărăteasa și Regina Zita, când fiicele adormitului în Domnul, și ceilalți membri ai casei domnitoare, iar călugărițele cu schimbul au ținut strajă și au rostit rugăciuni ziua noaptea la patul, respective la sicriul mortului. Înmormântarea să face mâne, Joi, la orele 3 d. a.

Mercuri, în 22 Noemvrie n. s'a făcut publicarea testamentului Maiestății Sale, Împăratului și Regelui Francisc Iosif I, în ființă de față a mareșalului curții, principele Montenuovo, a maresalului ungar de curte Zichy, a ministrului de externe Burian, a ambilor miniștri președinti Körber și Tisza, și a altor dignitari ai curții. Avere, conform usului, o moștenește Maiestatea Sa, noul Monarh, dar adormitul în Domnul a făcut mai multe legate, aducându-și aminte de toți cari i-au stat mai aproape. A testat o sumă frumoasă pe seama ușurării purtării miseriilor pricinuite de răsboi și a testat sume frumoase și credincioșilor săi servitoi.

Dela toate curțile domnești, guverne și parlemente, din statele aliate au sosit telegramme de condolență, la cancelaria de cabinet, ori deadreptul la Maiestatea Sa, Împăratul și Regele Carol. In termini foarte frumoși a telegrafat Maiestății Sale, Regelui nostru, Împăratul Wilhelm al Germaniei, iar Reginei Zita i-a telegrafat Împărăteasa Victoria Augusta a Germaniei. Atât Maiestatea Sa, Regele Carol, cât și Maiestatea Sa, Regina Zita, a dat răspuns telegrafic la telegrama de condolență primită. La noi, în țară, nu este apoi biserică, corporațione, instituție culturală, care să nu fi condolat, deadreptul, ori prin guvernul țării, care se va face la curte interpretul lor.

Telegrama Escelenței Sale, Mitropolitului nostru.

In numele bisericei ortodoxe-române din Ungaria și Transilvania a condolat Escelența Sa, I. P. Sf. Domn Arhiepiscop și Mitropolit Vasilie Mangra, trimițând cancelariei de cabinet, la moarteia preabunului și preluminatului nostru Împărat și Rege apostolic, Francisc Iosif I, Miercuri, în 9/22 Noemvrie 1916, următoarea teogramă:

„Cancelariei de cabinet, Viena.

Expresiunea sinceră a durerii profunde, cauzată prin lovitura sgudui-

toare, îndurată de toate popoarele monarhiei, îndeosebi de biserică greco-orientală română din Ungaria, prin moarteia Maiestății Sale, Domnitorului nostru, binevoiți a o aduce la cunoștința preâncaltă a Maiestății Sale, moștenitorului de tron, și a familiei domnitoare.

Vasilie Mangra m. p., arhiepiscop și mitropolit gr.-or. român.

Textul maghiar al telegramei e următorul:

Kabinet irodának, Wien.

Felséges uralkodónk elhunytával monárdiánk összes népeit, különösen a magyarországi gör.-kel. román egyházunkat mélyen lesújtó csapás által egyházunk híveiben okozott mély fájdalomnak öszinte kifejezését méltóztattassanak a Felséges trónörökös és az Uralkodó családnak legmagasabb tudomására jutatni.

Mangra Vazul s. k., gör.-kel. román érsek-metropolita.

La telegrama aceasta Escelența Sa, Mitropolitul nostru Vasilie, a primit în 11/24 Noemvrie, la orele 11 dimineață, următorul răspuns dela cancelaria de cabinet:

«Escelenței Sale, Arhiepiscopului și Mitropolitului greco-oriental român Vasilie Mangra, în Oradea-mare. Maiestatea Sa a binevoit a lua cunoștință din telegrama Escelenței Voastre despre adâncă durere, simțită de biserică greco-orientală română din Ungaria, asupra morții Maiestății Sale de pie memorie, Francisc Iosif I, și pentru condolențele esprimate prin Escelența Voastră exprimă preagrafios binevoitoarea mulțumită. La ordin preâncalt.»

Daruvary.

Textul maghiar al răspunsului e următorul:

Mangra Vazul görög-keleti román érsek metropolita Ö Excellenciának, Nagyvárad. Wien, Schönbrunn. Ö Felsége Nagyméltóságod táviratából tudomást venni méltóztatott a magyarországi görög-keleti román egyháznak hűemlékű I. Ferenc József Ö Felsége elhunyta felett érzett mély fájdalmáról s az Excellenciád által tolmacolt részvétéről legkegyesebb szives köszönetét fejezi ki. Legfelsőbb parancsra:

Daruvary.

Dispozițiile consistorului arhidicezan.

Despre dispozițiile, pe cari le-a luat, față de tristul eveniment, consistorul arhidicezan, care funcționează în Oradea-mare, ni se scriu următoarele:

Consistorul arhidicezan, la veste adânc sguduitoare a morții preluminatului și preâncaltului nostru Împărat și Rege apostolic Francisc Iosif I, s'a întrunit, și anume, Joi, în 10/23 Noemvrie a. c. la orele 10 a. m. sub prezidiul Escelenței Sale, I. P. Sf. Domn Arhiepiscop și Mitropolit Vasilie, în ședință plenară. Escelența Sa, părintele Mitropolit, cu adâncă emoție aduce la cunoștință Consistorului, că în mijlocul nenorocirilor celor mari, cari s'au năpustit asupra omenimii, chiar acum a sosit vesteasă sguduitoare, că Maiestatea Sa, Regele nostru Francisc Iosif I, în 8/21 Noemvrie 1916 seara la orele 9 și 5 minute a încetat din viață. Am pierdut pe acel domnitor, a spus Escelența Sa, din grația și dragostea căruia biserică noastră ortodoxă-română din patrie a primit acea autonomie trainică și deplină, care de mulți e invidiată, autonomia cuprinsă în Statutul Organic.

Drept aceea se cuvine, ca nu numai cu vorba, ci și cu fapta să eter-nisăm memoria preâncaltului defuncț. Prin ridicarea de pe scaune a membrilor consistoriali se dă exprimare durerii și sentimentelor de pietate către memoria preabunului monarh, și apoi se ia act despre telegrama trimisă cancelariei de cabinet de către Escelența Sa, Mercuri, în 9/22 Noemvrie c.

In fața morții preâncaltului defuncț, Consistorul arhidicezan sub Nr. 9894 emite apoi circulară către toate oficile protopresbiterale și parohiale din arhidiceza transilvană, circulară pe care o publicăm în între-gime mai la vale.

Totodată s'a dat circulară către întreaga preoțime din arhidiceză, ca în viitor la serviciul divin, la locul rănduit, să se pomenească numele noului nostru Domnitor, al Maiestății Sale Împăratului și Regelui Carol.

Mai primim informația, că Esce-lența Sa, Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Vasilie a plecat din Oradea-mare la Budapesta și de aici la Viena, pentru a participa în persoană, repre-sentând biserică sa, la înmormântarea Împăratului și Regelui Francisc Iosif I.

Se vestește, că la înmormântare va participa în persoană Împăratul Wilhelm al Germaniei, cu împărăteasa Victoria Augusta, iar ceilalți domni-tori ai statelor aliate trimit reprezen-tanți la actul înmormântării.

Nr. 9894. Plen.

Circular

către toate oficile protopresbiterale și parohiale din Arhidiceza transilvană.

Maiestatea Sa cesaro-regească apostolică, preâncaltul și bunul no-stru Împărat și Rege Francisc Iosif I a adormit în Domnul Marti seara, în 8/21 Noemvrie a. c. în palatul din Schönbrunn în vîrstă de 87 ani, și în anul 68 al glorioasei sale domini.

Chemat pe tronul glorios al dinastiei Habsburg în zile de grea cum-pănă pentru monarhie, fericitul în Domnul Împărat și Rege Francisc Iosif I în lungă și glorioasa sa domnie a fost părintele bun și îndurat al popoarelor sale credincioase, pentru a cărora propășire și fericire a sacri-ficat toată viața sa, bogata vîstorie a inimii sale de bun și iubitor pă-rinte.

In special a fost cu milă și cu îndurare către biserică noastră ortodoxă română și către poporul român credincios, având urechi deschise și inimă caldă la rugările fericiților noștri arhierei, decâteori cu inima fier-binte s'au apropiat de treptele tro-nului.

Este deci îndreptățită adâncă jale, de care sunt pătrunse în zilele acestea de grea cumpănă popoarele cre-dincioase din monarhia austro-ungară la trecerea din viață a Maiestății Sale. Intre acestea popore cu sufletul îne-grit de adâncă durere jelește și iu-bitul nostru cler și popor, și la cosciugul, care cuprindă în sine rămăși-tele pământești ale preabunului pă-rinte al patriei iubite, ia partea sa de jale și de durere și biserică greco-orientală română, clerul și poporul, căci reînființarea mitropoliei noastre, despărțirea ierarhică de către biserică sârbească, constituția și actuala or-ganizare sinodală a bisericii noastre ortodoxe-române din iubită noastră patrie Ungaria, după puternicul Dum-nezeu sufletului luminat și bunătății de părinte adevărat al Maiestății Sale Împăratului și Regelui nostru Francisc Iosif I. avem să o mulțumim.

Adânc consternații ne plecăm deci cu smerenie la cosciugul gloriosului Împărat și Rege și cu inima îndure-rată înălțăm spre cer rugăciunile noastre pentru odihnă sufletului răposa-tului monarh, care a fost părintele iubitor și bland al popoarelor sale.

